

politisk stillingtagen til konkrete forhold. Det er derfor vanskeligere at fastsætte en generel frist for udvalgsspørgsmål.

I forbindelse med behandling af lovforslag vil udvalgene ofte anmode ministeren om at besvare spørgsmål inden en af udvalget fastsat frist med henblik på, at udvalget kan afgive betænkning over lovforslaget på et givent tidspunkt.

Hvis en sag, der behandles under alm. del, er meget politisk aktuel, vil udvalget også ofte bede ministeren om at besvare spørgsmål herom inden en nærmere angivet kort frist, f.eks. inden tidspunktet for et aftalt samråd.

En generel tidsfrist for ministrenes besvarelse af udvalgenes spørgsmål vil dog være hensigtsmæssig.

En sådan frist vil samtidig kunne medvirke til, at spørgsmål ikke udelukkende stilles som § 20-spørgsmål, for at spørgeren kan være sikker på at få et hurtigt svar.

Der foreslås indført en generel frist for besvarelse af udvalgsspørgsmål på 4 uger.

Ved afvejning af, hvor lang fristen skal være, må der på den ene side lægges vægt på, at udvalgsspørgsmål generelt ikke må blive besvaret senere, end de hidtil er blevet besvaret, og på den anden side må der tages hensyn til, at ministrene, hvis de skal give udvalgene et fyldestgørende svar, der ofte vil kræve, at departementet retter henvendelse til direktorater eller styrelser eller lokale statslige forvaltninger, må have en vis rimelig sagsbehandlingstid.

Det er opfattelsen, at en frist på 4 uger i vidt omfang vil indebære hurtigere svar, end der gives i dag.

Bestemmelsen giver mulighed for, at udvalget kan bede om svar tidligere (eller senere) end 4 uger efter, at spørgsmålet er stillet. Ved spørgsmål i forbindelse med behandling af lov- og beslutningsforslag vil beslutning om tidsfrist for spørgsmål indgå som en del af udvalgets tilrettelæggelse af udvalgsarbejdet. Ved spørgsmål inden for udvalgets sagsområde i øvrigt (alm. del) vil det typisk være den, der foranlediger spørgsmålet stillet, der kan bede om, at der fastsættes en (kortere) svarfrist. Spørgeren må samtidig være opmærksom på, at kortere svarfrister er mest velegnet til spørgsmål af overvejende politisk karakter.

Såfremt ministeren ikke ser sig i stand til at besvare et spørgsmål inden 4 uger, bør ministeren inden fristens udløb give udvalget skriftlig

meddelelse om, hvornår spørgsmålet kan forventes besvaret.

Ligesom ved § 20-spørgsmål er ministeren ikke forpligtet til at besvare et udvalgs spørgsmål. Hvis ministeren ikke ser sig i stand til at besvare udvalgets spørgsmålet, bør ministeren snarest muligt og inden 4 uger meddele udvalget dette skriftligt.

Videregivelse af oplysninger om forhandlingerne på et udvalgsmøde

Den gældende bestemmelse om, at udvalget »ved afslutningen af et udvalgsmøde kan ... træffe beslutning om, at meddelelser i nærmere bestemt omfang skal tilgå offentligheden«, er oftest forstået således, at der påhviler udvalgsmedlemmer og -sekretærer tavshedspligt med hensyn til, hvad der er foregået på udvalgsmødet. Rækkevidden af en sådan tavshedspligt har dog ofte givet anledning til tvivl. Således har det i praksis altid været accepteret, at man i offentligheden refererede, hvad man selv havde sagt på udvalgsmødet (hvad der kan være svært uden at sætte det i relation til, hvad andre havde sagt), og at man på gruppemøder også refererede andres synspunkter.

Selv om det i teorien har været gjort gældende, at et brud på tavshedspligten er omfattet af straffeloven, specielt § 152, må det konstateres, at der ikke - i hvert fald siden 1953 - har været gjort forsøg på at strafforfølge udvalgsmedlemmer for brud på denne almindelige tavshedspligt efter forretningsordenen, selv om sådanne brud jævnlig har fundet sted. (Derimod er der rejst tiltale mod medlemmer af Folketinget for overtrædelse af særlig i henhold til lov pålagt tavshedspligt vedrørende et udvalgsbilag, jf. Ugeskrift for Retsvæsen 1987 side 53.) En gennemførelse af den foreslåede § 8, stk. 7, vil medføre følgende:

Under et udvalgsmøde, som offentligheden har adgang til, må der ikke gives eller henvises til oplysninger, der efter lov eller anden gyldig bestemmelse, er fortrolige. Udtrykket »oplysninger, der efter lov eller anden gyldig bestemmelse, er fortrolige« svarer til udtrykket i straffelovens § 152 og skal afgrænses på samme måde.

Der vil frit kunne refereres fra de åbne dele af et udvalgsmøde.

For så vidt angår den lukkede del af et udvalgsmøde, må udvalgets medlemmer og stedfortrædere og andre, der overværer mødet, ikke videregive oplysninger om forhandlingerne